

napít. Zemřel za tři dny. Příčinou smrti byl metabolický rozvrat a akutní selhání ledvin. Při pitvě jsme toho moc specifického nenašli, ale v mikroskopu byly vidět typické krystaly šťavelanu v ledvínách a mozku.

MÝTUS/PRAVDA z kriminálek: Když chce někdo nafingovat sebevraždu, dotyčného otráví.

Připravit jed, aby to vypadalo, že si ho oběť vzala sama? Ale jaký? Účinné jedy nejsou dostupné – kde by člověk vzal třeba nějaký účinný organofosfát? Další problém spočívá v tom, že mnoho lidí v okolí bude vědět, že jsem s dotyčným nebyl úplně zadobře. Pak že ten člověk, který měl spáchat sebevraždu, neměl důvod. A důvod u sebevražd bývá.

Že by se jed neprokázal, by asi neklaplo, toxikolog objeví všechno.

? **Co je organofosfát?**

Název napovídá, že část molekuly je organická a část je fosfát, čili ester kyseliny fosforečné. Některé patří mezi nejúčinnější bojové chemické látky, třeba sarin nebo populární novičok. Kde byste k nim přišla? Jeden čas byly některé organofosfáty k dostání jako insekticidy, tehdy jsme je měli čas od času jako sebevraždu, ale ono to tak smrdí, že to nemůžete někomu dát, aniž si všimne.

Exhumace dítěte

Vybavuji si jednu nepěknou exhumaci z osmdesátých let: Začalo to oznámením psychiatra, že jeho pacientka mu sdělila, že zavraždila svého pětiletého syna léky. Samozřejmě existuje lékařská mlčenlivost, ale ta je prolomena oznamovací povinností u některých závažných trestných činů, mezi které patří vražda. Vražda je povinně hlásitelný trestný čin. Lékařem, u duchovních a zpovědního tajemství je to asi jiné. Lékař vraždu nahlásit musí, jinak by se sám dopustil trestného činu.

Když tento psychiatr nahlásil, že jeho pacientka před rokem zavraždila syna tím, že ho otrávila svými antidepresivy, přijela za námi policie, co si o tom myslíme. Zjistili jsme, že ten skutečně zemřel na dětském oddělení nemocnice v Pelhřimově, pitvu provedl staříčský patolog a řekl, že příčinou smrti byla angína. Tedy že zemřel přirozeně. Konzultovali jsme věc s toxikoložkou, jestli po roce bude látka ještě prokazatelná. Ona se domnívala, že ano, provedla se proto exhumace a toxikoložka v těle látku, konkrétně antidepresivum amitriptylin, prokázala. Matka byla odsouzená za vraždu. Původně plánovala, že prášky dá synovi, pak si je vezme sama. Ale to už nedokázala. Ještě ho odvezla do nemocnice, ale neřekla lékařům, že mu něco dala. Kdyby to řekla, chlapec by mohl přežít.

Louh

Řešil jsem případ, kdy nešlo přímo o otravu. V hlavní roli louh, tedy hydroxid sodný. Zhrzená kolegyně v práci věděla, že její bývalý milenc si nechává na stole pravidelně stát štamprli, odejde, a když přijde, vypije ji. Takže mu nalila do štamprle louh a on ho vypil. Nezemřel, ale měl závažné následky, zjizvení jícnu, podstoupil několik operací a dlouho byl sledován a léčen dilatacemi na gastrologii.

MÝTUS/PRAVDA z filmů: Nezkrotná Angelika vzala šaty otrávené bílým práškem do závěsu, sešlehala služebnou a ta během chvilky zemřela v bolestech.

Nic takového neexistuje, žádný jed, kterým byste napustila šaty a on způsobil mokvavé puchýře a smrt. Zejména ne tak rychle. Až moderní doba přinesla zpuchýřující bojové chemické látky.

Čaj z tisu

Měli jsme sebevraždu tisem: oběť si z něj uvařila čaj. Pokud nemám při pitvě naprosto jasnou příčinu smrti, vždy nechám provést toxikologické vyšetření, tis prozradí taxin, dobře se prokázal. Jed se dobře vstřebává trávicím ústrojím a způsobuje nevolnost, bolesti břicha, zvracení, rozšíření zornic, bezvědomí, snížení krevního tlaku a zástavu srdce.